

er gaaet, siden Lovgivningsmagten begyndte at beskæftige sig med Spørgsmaalet om en vis længere Lejefrist, er udfoldet visse Bestræbelser i Retning af at overføre egentlige Lejhuse til Tjenestehuse. Af Hensyn dertil er der endvidere i Lovforslaget nu indført den Bestemmelse, at det bliver den Tilstand, som er til Stede den 1. April 1918, der bliver afgørende ved det Skøn, som skal træffes med Hensyn til, om et bestemt Hus falder indenfor eller udenfor Lovens Bestemmelser. — Desuden indeholder det foreliggende Lovforslag den Bestemmelse, at alle herhenhørende Sager for Fremtiden i Tilfælde af Appel skal indankes for den overordentlige Fæstekommission i Stedet for til Landbrugsministeriet. Naar jeg har stillet Forslag herom, er Grunden den, at jeg maa anse det for overordentlig uheldigt, at et Ministerium skal optræde som Domsagt. Jeg tror, at i et Forhold som dette, der for de enkelte Personer, som det angaar, spiller en meget stor Rolle, vil det være rigtigt, at det enten er de almindelige Domstole, der træffer Afgørelsen, eller at der i særlige Forhold, hvor man ikke mener at burde anvende Domstolene, nedsættes faste Kommissioner, som paa en objektiv Maade kan tage alle Forhold Sagen vedrørende i Betragtning. Derimod tror jeg, at det er en uheldig Vej at gaa at lægge saadanne Sagers Afgørelse i Hænderne paa et Ministerium og lade dem blive afgjort under den paagældende Ministers Ansvar, idet de forskellige skiftende Ministerier derved kommer til at øve Indflydelse paa Afgørelsen af Sager, der meget bedre — og med større Tillid fra Befolkningens Side — kan henlægges under faste Kommissioner, som har en fuldkommen upartisk Sammensætning.

Jeg tror, at de Ændringer, der med dette Forslags Vedtagelse vil være indførte i Loven af 30. Juni 1919, betyder Forbedringer af Loven, Forbedringer, som Loven i høj Grad trængte til. Idet Forslaget, saaledes som det her foreligger til Behandling, er tiltraadt af alle Partier i det andet Ting, skal jeg meget anbefale, at det ogsaa nyder Fremme i dette høje Ting i den Skikkelse, som det nu har. Jeg skal sluttelig bemærke, at det vil være af stor Betydning, at Forslaget bliver vedtaget inden den 1. Maj, idet den 1. Maj netop for de paagældende interesserede har en Betydning, som ærede Medlemmer let vil kunne forstaa, og jeg skal derfor anbefale Forslaget, ikke blot til Tingets Velvillie, men ogsaa til hurtig Fremme.

Chr. Hansen: Naar jeg paa mit Partis Vegne skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting, gør jeg det med stor Tilfredshed, idet jeg ved, at dets Vedtagelse imødeses med megen Forventning. Det er mig tillige en Tilfredsstillelse at kunne pege paa, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger, er vedtaget med Tilslutning fra samtlige Partier i det andet høje Ting, og man tør saaledes gøre sig Haab om, at dets Gang gennem dette høje Ting ikke vil medføre Vanskeligheder af større Betydning.

Da Lovforslaget har gennemgaaet en udførlig Behandling i det andet høje Ting, og da den højtærede Landbrugsminister ogsaa har gjort Rede for Lovforslagets Principper her, finder vi ikke fra vort Partis Side Anledning til at optage nogen indgaaende Drøftelse af Forslagets Enkeltheder. Som Medlem af en af de Kommissioner, der i Henhold til Lovens § 28 skal afgøre de Tvistigheder, der kan opstaa mellem Ejer og Bruger om Lovens Forstaaelse, har jeg haft rig Lejlighed til at beskæftige mig med disse Forhold og med de forskellige Fortolkninger, som denne Lovs Bestemmelser har været Genstand for, og jeg kunde derfor ønske at ledsage min Anbefaling af Lovforslaget med nogle ganske faa Bemærkninger herom.

Hovedhensigten med denne Lovgivning er jo at skabe en mere betrygget Besiddelsesret for de Brugere af Landets Husmandsbrug, som blev udeladt af første Afsnit af Loven af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje, ved at sikre dem det 8-aarige Lejemaal. Men Loven tilsigtede tillige at sikre Ejeren Ret til at beholde som Tjenestehuse de Huse, der beboedes af dem, der stod i Ejerenes Tjeneste, ved at indsætte den Undtagelsesbestemmelse, at Loven ikke kom til Anvendelse paa Huse, der er overladte til Brug for Personer, der staar i fast Tjenesteforhold til Ejeren. Det maa indrømmes, at denne Undtagelsesbestemmelse er mindre fuldkommen, og dette har maaske yderligere givet sig Udslag ved andre Forholds Indgriben. Men er dette Tilfældet, maa man sige, at det foreliggende Lovforslag, hvis Hensigt alene er at skaffe Klarhed paa dette Punkt, i den foreslaaede Form giver en klar og tydelig Afgørelse. Efter dette Forslag vil det være forholdsvis let at indregistrere Landets Husmandsbrug. Til Tjenestehusenes Gruppe vil saaledes henhøre: Huse, for hvilke Ejeren før 1. April 1918 med vedkommende Bruger har